

ה" כשהבית חרב, שאפילו שאין קדושת הבית קיימת, מכל מקום קדושת ירושלים יתכן שעדיין עומדת, **אפילו בכור נמי תיבעי** כשנזרק דמו והוקטרו אימוריו קודם החורבן ובשרו קיים, מהו שיאכל בשרו אחר החורבן בירושלים.

אמר רבינא: לעולם קסבר האי תנא קדושה ראשונה **לא קידשה לעתיד לבא**⁽⁴¹⁾, **והבא במאי עסקינן בבכור שנזרק דמו והוקטרו** אימוריו קודם חורבן הבית וחרב הבית **ועדיין בשרו קיים**. וטעמא דלא מיבעי לן בבכור כהאי גוונא, אלא פשיט ליה לתנא דהבכור אינו נאכל, משום דהאי תנא סבירא ליה **ואיתקש בשרו לדמו**⁽⁴²⁾ ויליף דבשעה שאתה ראוי לזרוק את הדם אתה אוכל בשר, שנאמר: **"ואת דמם תזרוק ואת חלבם תקטיר ובשרם יהיה לך"** **מה דמו במזבח אף בשרו במזבח**, דאף בשרו אינו נאכל אלא כשיש מזבח, **ואתי אכילת מעשר ויליף מאכילת**

וכשנפרוך מה לביכורים שכן טעונים הנחה אימא בכור יוכיח, וחזור הדין ללמד על מעשר!?

ומשנינן: לא ילפינן במה הצד **משום דאיכא למיפרך** **מה להצד השהו שבהן** בבכור ובביכורים **שכן יש בהן צד מזבח** זה למתן דמים וזה להנחה, ומשום הכי בעינן למילף מקרא.

ופרכינן: **מאי קסבר רבי ישמעאל? אי קסבר קדושה ראשונה** של בית המקדש **קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא** ולא בטלה הקדושה כשנחרב הבית, ומקריבין על גבי המזבח גם כשאין בית, אם כן **אפילו בכור נמי יקריב ויאכל כשאין בית**, ואמאי פשיט ליה בכור שאינו קרב בזמן הזה טפי ממעשר, **ואי קסבר קדושה ראשונה של בית המקדש קדשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא** ומשום הכי מיבעי ליה אי מקרי "לפני

והברכת הזבח מוכיח שכך היתה גם כן גירסת הרמב"ם, שהרי פסק [בית הבחירה ו טו] מקריבין אף על פי שאין בית, והקשה עליו הראב"ד שם ממה שאמרו במשניות לענין מע"ש "אם אין מקדש ירקב", הרי שלא קידשה לעת"ל, ועל כרחך שהרמב"ם גרס כהתוס' ואם כן צריך מזבח לאכילת מע"ש.

42. הליקוטי הלכות והשפ"א מקשים מכאן על שיטת התוס' [סא] שאף על פי שאין מזבח אפשר להקטיר אימורין במקומו, שהרי קודם שהוזכר בפסוק "ובשרם" נאמר "ואת חלבם תקטיר", ואם כן ודאי שהוקש גם כן אימורין לדם שצריך מזבח בדוקא, ועיי' חזו"א [יז ב] מה שכ' בזה.

קורקוס מדברי הרמב"ם [פסולי המוקדשין ג כה].

41. כן היא גירסת רש"י, והתוס' הקשו עליו שאם לא קידשה לעתיד לבוא איך שייך שיהיה המעשר שני נאכל בירושלים, והרי קדושת ירושלים גם כן בטלה, שאפילו נאמר שקדושת ארץ ישראל אינה תלויה בקדושת הבית וכמו שפירש רש"י כאן, אבל קדושת ירושלים ודאי תלויה היא בקדושת הבית, עיי' בדבריהם, ולכן גרסו התוס' "לעולם קסבר קידשה", שאף על פי שקידשה לעתיד לבא ומקריבין אף על פי שאין בית, מכל מקום צריך שיהיה מזבח בנוי כדי להקריב עליו [עכ"פ לזריקה], והוקש מעשר שני לבכור שאינו נאכל גם כן אלא כשיש מזבח,